

Karwowski Stanisław

Data urodzenia: 1848

historyk, nauczyciel, działacz polityczny, członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu od 1917 r.

Urodził się w Lesznie. W 1867 r. ukończył gimnazjum w tym mieście, następnie studiował we Wrocławiu, Berlinie i Halle, gdzie w 1870 r. uzyskał stopień doktora. W okresie studiów angażował się w prace Towarzystwa Literacko-Słowiańskiego we Wrocławiu oraz Towarzystwa Naukowego Akademickiego w Berlinie – był jego prezesem. Przez wiele lat pracował jako nauczyciel gimnazjalny historii, geografii oraz religii (w 1872 r. zdał państwowy egzamin nauczycielski; dodatkowe uprawnienia nauczyciela języków zdobył w 1884 r.) w gimnazjum katolickim w Ostrowie Wielkopolskim, Żaganiu (gdzie przeniesiono go karnie w 1874 r., gdyż odmówił nauczania religii w j. niemieckim) i Głubczycach na Górnym Śląsku (1883–1907). Po przejściu na emeryturę w 1907 r. zamieszkał w Poznaniu, gdzie rozwinął działalność naukową i organizacyjną, został m.in. prezesem Towarzystwa Muzycznego oraz Towarzystwa św. Wincentego à Paulo, członkiem zarządu Towarzystwa Pomocy Naukowej im. Karola Marcinkowskiego, wiceprezesem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz redaktorem „Przeglądu Wielkopolskiego”. Przewodniczył też kołu polskich radnych w Radzie Miejskiej Poznania, w l. 1913–1914 występował w obronie prawa do nauki religii w języku polskim. Był autorem licznych opracowań z zakresu historii regionalnej, m.in. dotyczących Wielkopolski i Śląska. Sympatyzował z konserwatywnymi odłamami narodowo-chrześcijańskimi, m.in. ze Związku Narodowego.

Literatura:

1. Jakóbczyk W., *Karwowski Stanisław*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. 12, red. E. Rostworowski, Wrocław 1966–1967, s. 169–170.
2. Molik W., *Stanisław Karwowski*, [w:] *Wybitni historycy wielkopolscy*, pr. zbiorowa, Poznań 1989, s. 141–149.
3. Gąsiorowski A., *Karwowski Stanisław*, [w:] *Słownik historyków polskich*, red. M. Prosińska-Jacki, Warszawa 1994, s. 219.

Agnieszka Wałęga